

Πο κυνηγι κρυμμενοϋ θησαυροϋ κυριακη 10 μαρτιου

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΧΟΙΡΟΚΙΝΗΤΟΙ

ΧΟΙΡΟΚΙΝΗΤΟΙ

Alamy

ο όνομά μου δεν έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία. Το πιθανότερο είναι ότι η αναφορά του θα έκρυβε κινδύνους για μένα, για σένα, αγαπητέ αναγνώστη, καθώς και για τους οικείους μας, οπότε και θα την αποφύγω. Γεννήθηκα στο Χάνδακα, σε ένα μέρος ευλογημένο και πολύπαθο και είχα την τύχη να παραμείνω στην πόλη των προγόνων μου μέχρι και τα 17 μου χρόνια.

Τώρα επιστρέφω σε αυτήν, ή τουλάχιστον σε ό,τι έχει απομείνει από αυτήν μέχρι την ώρα που γράφονται οι γραμμές που διαβάζεις. Αυτή όμως είναι μια άλλη ιστορία.

Θα σου εξιστορήσω τα γεγονότα όπως τα έζησα, όσο μου επιτρέπει η πολύ καλή μου μνήμη και οι περιορισμένες συγγραφικές μου ικανότητες. Σου γράφω από το κατάστρωμα, χωρίς να έχει σημασία αυτό, αφού εδώ και τρεις μέρες τίποτα δεν αλλάζει. Ο ουρανός από πάνω μας και η θάλασσα από κάτω μας. Μόνο οι θεοί των ωκεανών γνωρίζουν τι με έσπρωξε σε αυτό το ταξίδι, όμως, όσο λαμπερό είναι το στέμα του Μίνωα στον νυχτερινό ουρανό της Μεσογείου που ταξιδεύουμε απόψε, άλλο τόσο σίγουρο είναι ότι κάθε πράγμα έχει τη σημασία του. Το νου σου λοιπόν.

Ξεκίνησα να σου λέω για μένα. Γνωρίζω ότι μόνο κακό μπορεί να προκαλέσει η παραμικρή λεπτομέρεια, όμως, αφού διαβάζεις αυτές τις γραμμές, μάλλον είσαι ο μοναδικός που μου έχει απομείνει.

Τόσο περίεργο, αγαπητέ μου φίλε, δεν έχω ιδέα ποιος είσαι αλλά μου είσαι τόσο σημαντικός, σχεδόν απαραίτητος. Οι γραμμές αυτές, όπως και όσες ακολουθήσουν, γράφτηκαν για ένα συγκεκριμένο σκοπό που δεν είναι ώρα να μάθεις ακόμα, πρέπει πρώτα να δοκιμαστείς, να αποδείξεις ότι αξίζεις την εμπιστοσύνη μου. Δια πυρός και σιδήρου..

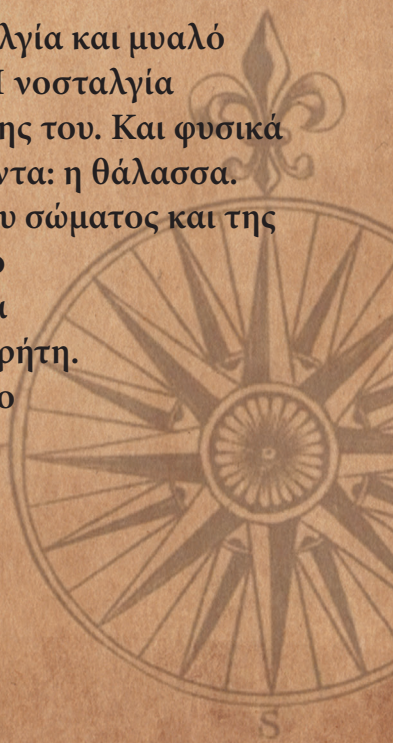
Μπάρκαρα λοιπόν με το μπαούλο μου και τα βιβλία μου, καρδιά που έκαιγε από τη νοσταλγία και μυαλό που έτρεμε από τον φόβο, δηλαδή με ό,τι έχω και δεν έχω δικό μου σε αυτόν τον κόσμο. Η νοσταλγία και ο τρόμος εναλλάσσονται, ο σκοπός όμως του ταξιδιού δεν αφήνει περιθώρια ματαιώσης του. Και φυσικά μπροστά μου σε όλο της το μεγαλείο αυτή η μισοσκοτεινή άβυσσος που θα με κυνηγά πάντα: η θάλασσα.

Την θάλασσα την μισώ, την απεχθάνομαι. Μ' αυτό εννοώ ότι την φοβάμαι, κάθε γωνιά του σώματος και της ψυχής μου τρέμει το υγρό στοιχείο. Ο φόβος αυτός με έκανε να προσπαθήσω να ζήσω όσο περισσότερο μπορούσα στη στεριά, χωρίς ποτέ να καταφέρω να την αποφύγω. Διδάχθηκα όσα μπορούσα στον Χάνδακα και συνέχισα να το κάνω μακριά από την αγαπημένη μου Κρήτη.

Όμως το χρέος μου ήταν άλλο και η μοίρα μου προδιαγεγραμμένη. Οι ρίζες μου ήταν τόσο γερές που με τραβούσαν πίσω. Και ο μόνος δρόμος η θάλασσα.

Κι έτσι ξεκίνησε το τελευταίο, παράλογο και ακατανόητο αυτό ταξίδι μου. Ένα ταξίδι που έμελλε να σημαδέψει τις ζωές μας. Εσύ αγαπητέ το γνωρίζεις ήδη, εγώ απλά το υποθέτω.

Μακάρι να μην χρειαστεί να συναντηθούμε ποτέ, να πάνε όλα κατ' ευχήν.

οιωνοί δεν είναι με το μέρος μας, να ξέρεις. Ξεκίνησα το ταξίδι αυτό με μισή καρδιά, ποτέ δεν περίμενα ότι ο γυρισμός μου στην πατρίδα θα ήταν τόσο δύσκολος. Υπήρξα τυχερός και έφυγα λίγο πριν αρχίσουν όλα, αν έμενα η ζωή μου θα ήταν διαφορετική, σε περίπτωση που κατάφερνα να επιβιώσω μέχρι σήμερα. Όμως το αυτονόητο, αυτό που θα έκανε ο καθένας χωρίς δεύτερη σκέψη και δισταγμό, δεν κατάφερα ποτέ να το συγχωρήσω στον εαυτό μου.

Έφυγα λοιπόν στην αρχή και επιστρέφω λίγο πριν το τέλος. Μόνο ένας τρελός θα γύριζε υπό αυτές τις συνθήκες, το γνωρίζω, όμως το σίγουρο είναι ότι είμαι ο μόνος από όλους τους συνεπιβάτες μου που έχει πραγματικό χρέος σε αυτό το ταξίδι.

Τα χρόνια που πέρασα μακριά από την πατρίδα μου σκεφτόμουν ότι θα έρθει ο καιρός που θα γυρίσω πίσω, θα μείνω ξανά στο πατρικό μου σπίτι, θα φυτέψω ένα δέντρο στην αυλή μου και θα γράψω ένα βιβλίο.

Δεν ήθελα να είναι κάποιο περίφημο βιβλίο, δεν είμαι λόγιος. Ήθελα να είναι ένα τίμιο βιβλίο, ένα αληθινό βιβλίο. Η μοίρα όμως τα έφερε αλλιώς και θα είμαι χαρούμενος αν καταφέρω να αφήσω πίσω μου αυτό το πρόχειρο ημερολόγιο. Πρόχειρο αλλά πέρα για πέρα αληθινό, αγαπητέ μου αναγνώστη.

Σε αυτό το σημείο επέτρεψέ μου να εξηγηθώ καλύτερα. Πέρασα τα παιδικά μου χρόνια στο Μεγάλο Κάστρο, αγάπησα κάθε γωνιά του και πολλούς από τους ανθρώπους του. Δύο από αυτούς με σημάδεψαν και τους κουβαλάω πάντα μαζί μου. Έφυγα και τα άφησα όλα πίσω μου σχεδόν αμούστακο παιδί και στάθηκα όπως σου έγραψα και νωρίτερα τυχερός. Τόσο τυχερός που δεν μπορώ ακόμα να μου το συγχωρήσω.

Ίσως και αυτός να είναι ο λόγος που επιστρέφω.

Στα χρόνια της απουσίας μου μάθαινα όσα περισσότερα μπορούσα για την κατάσταση στο νησί.

Ρουφούσα στην κυριολεξία κάθε πληροφορία που έφτανε κοντά μου και ευτυχώς για μένα οι «υψηλές» διασυνδέσεις μου με βοηθούσαν σε αυτό. Διασυνδέσεις που μπορεί να μου στοιχίσουν ακριβά τελικά, αφού χωρίς αυτές το ταξίδι για μένα θα ήταν ένα μακρινό όνειρο. Η γραμμή όμως, αγαπητέ, που χωρίζει τα όνειρα από τους εφιάλτες είναι λεπτή και στο κάλεσμα του ριζικού οι επιλογές μας εξαιρετικά περιορισμένες.

Έχω σχεδόν χάσει τις μέρες που ταξιδεύουμε, εγώ, οι περίπου τριακόσιες ψυχές και τα εξήντα κανόνια που φιλοξενεί το σκαρί αυτό, χωρίς να υπολογίζω τη συνοδεία μας. Φυσικά και είμαι από τους ευνοημένους του ταξιδιού, έτσι δεν λέμε πάντα για τους άλλους χωρίς να ξέρουμε τι κουβαλάνε μέσα τους;

Είμαι, αν σκεφτεί κάποιος ότι το ταξίδι αυτό είναι το τελευταίο μου χρέος και ότι τα αμπάρια του πλοίου δύσκολα θα χρειαστεί να τα επισκεφθώ. Όπως ξεκίνησα να σου λέω, μου είναι αδύνατο να προσδιορίσω χρονολογικά με ακρίβεια την ημερομηνία καθώς και το πού ακριβώς βρισκόμαστε. Ίσως να σε βοηθούσε σε αυτό το ημερολόγιο του πλοίου, αλλά για να διαβάσεις αυτές τις γραμμές δεν υπάρχει πια.

Νιώθω όμως ότι πλησιάζω. Το δείχνουν όλα τα σημάδια. Τα πλοία που συναντάμε είναι λιγότερα και κανένα από αυτά δεν έδειχνε απειλητικό. Η ηρεμία όμως είναι πάντα σημάδι ότι κάτι κακό έρχεται.

α τελευταία είκοσι χρόνια ζούσα για αυτήν τη στιγμή. Τη στιγμή που θα αντίκρυζα ξανά το Μεγάλο Κάστρο. Και, αλήθεια, η στιγμή αυτή είχε τη μεγαλοπρέπεια που της ταίριαζε. Η εικόνα που είχα μπροστά μου εκείνο το ξημέρωμα του Ιούλη είναι ό,τι εντυπωσιακότερο έχω δει ποτέ. Απ' άκρη σ' άκρη του λιμανιού και σε απόσταση βολής από την παραλία έβλεπες μερικά από τα επιβλητικότερα σκαριά που είχαν φτιαχτεί ποτέ, παρατεταγμένα προσεκτικά και, θαρρείς, ανυπόμονα, περιμένοντας να εμφανιστεί η παντιγιέρα που θα σήμαινε την αρχή του τέλους.

Όπως και έγινε, ένα τέλος όμως διαφορετικό από αυτό που ελπίζαμε.

Όλα πήγαιναν σύμφωνα με το σχέδιο, μέχρι που ακούστηκε ένας εκκωφαντικός κρότος, ένας κρότος απόκοσμος που δεν είχε καμία σχέση με ό,τι είχα ακούσει ως τώρα, δεν έμοιαζε με βροντή ή αστραπή και δεν πρόκειται να σβηστεί ποτέ από τους χειρότερους εφιάλτες μου.

Το θέαμα που ακολούθησε ήταν τέτοιο που ούτε η ίδια η κόλαση δε θα μπορούσε να το σκαρφιστεί.

Ο ουρανός γέμισε με κομμάτια από ξύλο που εκσφενδονίζονταν ανεξέλεγκτα, πνιγμένα σε ένα σύννεφο κόκκινου καπνού. Και τότε ξεκίνησε το πιο περίεργο όνειρο που είδα ποτέ, αν ήταν όνειρο.

Εγώ ο ίδιος, η ψυχή μου ή ό,τι άλλο ήταν, τέλος πάντων, είχα αποσπαστεί εντελώς από το σώμα μου και παρακολουθούσα τις απέλπιδες προσπάθειές μου να σώσω ό,τι μπορούσα.

Σκέφτηκα ότι έφτασα στο τέλος μα πίστεψέ με, ώσπου να το ζήσεις και εσύ, το ταξίδι τώρα ξεκινάει..

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΙΛΟΜΕΝΟΥΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΕ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΙΣΕ ΑΡΧΗΓΟ
ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΗΓΟ (ΑΝΩ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ)

ΔΩΣΕ ΟΝΟΜΑ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΣΟΥ (ΟΧΙ ΕΤΑΙΡΙΑΣ)

ΔΗΛΩΣΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΧΟΙΡΟΣΤΑΣΙΟ ΜΑΣ ΣΤΑ
ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ 08 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013

ΕΝΙΣΧΥΣΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΜΑΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΨΑΞΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΡΙΦΟΥΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΣΤΟ
ΔΙΑΔΥΚΤΙΟ

ΛΥΣΕ ΤΟ ΓΡΙΦΟ ΠΟΥ ΘΑ ΔΩΘΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΤΥ ΤΩΝ
ΟΜΑΔΩΝ

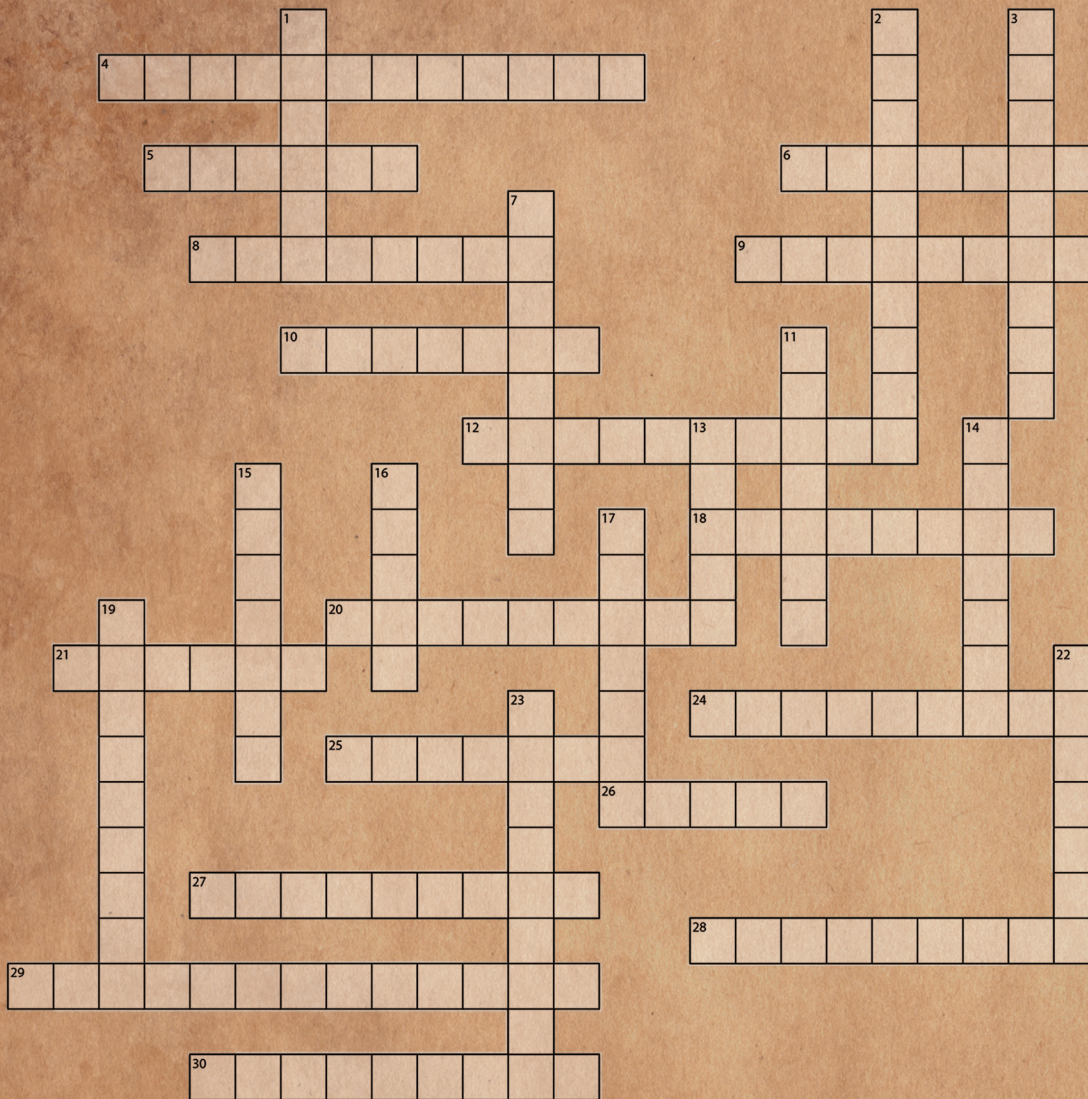
ΚΡΑΤΑ ΟΤΙ ΣΟΥ ΔΙΝΟΥΝ

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ: ΚΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΖΩΝΗ ΣΩΖΟΥΝ ΖΩΕΣ

www.xoirokinitoi.gr | fb.com/endeokatokkth

ΧΟΙΡΟΣΤΑΓΥΡΟΛΕΞΟ

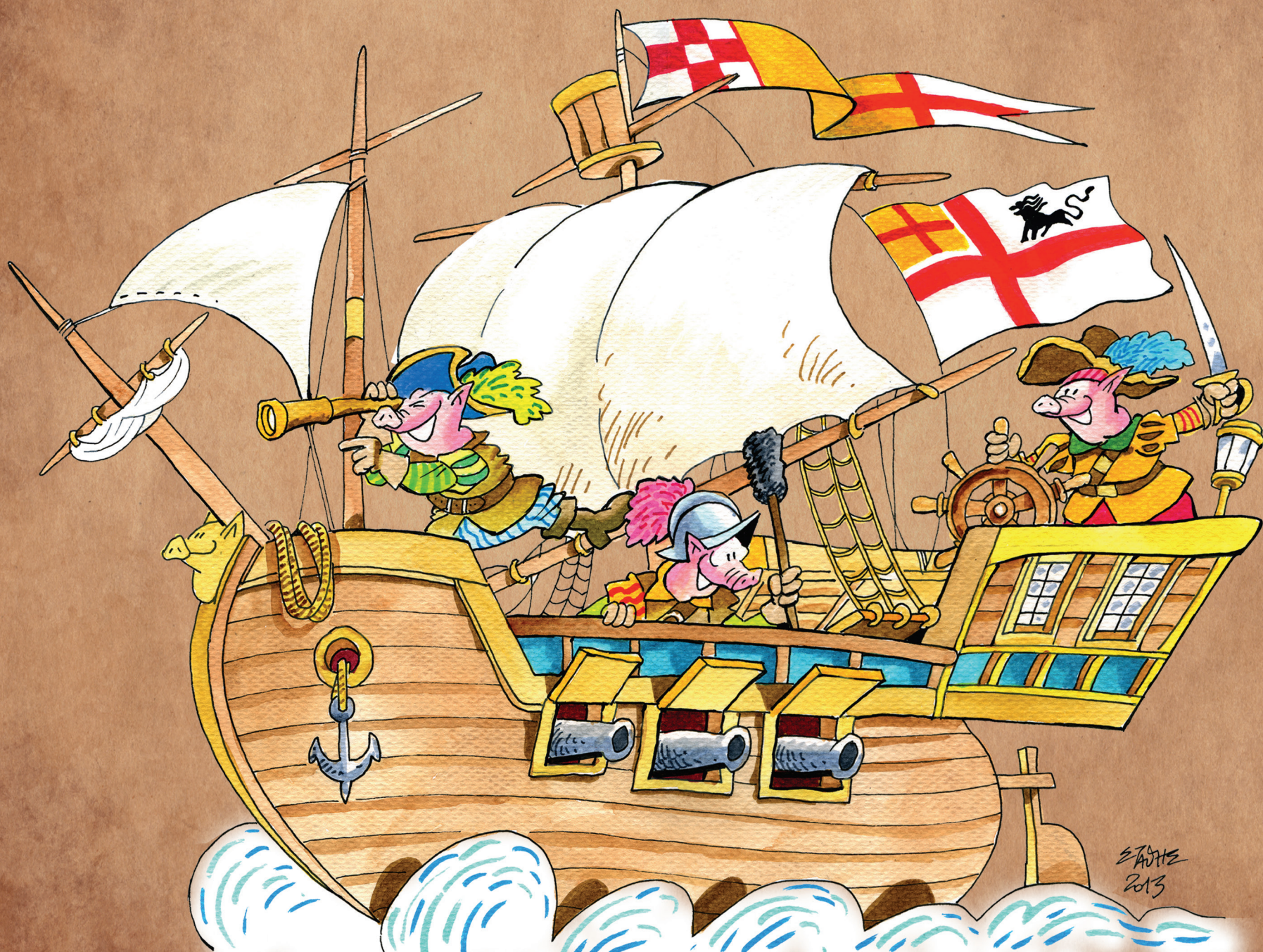

ΚΛΘΕΤΑ

1. ΓΕΡΑΝΟΣ
2. ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΟΙΗΤΗΣ
3. ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΤΟ..ΧΕΡΙ ΤΟΥ
7. ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ
11. ΠΡΙΓΚΙΨ ΔΙΑ.. ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ
13. ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΗ, ΔΙΗΓΗΣΗ
14. ΤΗΣ ΝΙΔΑΣ.. Ο ΜΙΔΑΣ
15. ΔΙΑΣΗΜΟΣ Ο.. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ
16. ΦΤΕΡΩΤΗ ΟΜΑΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ
17. ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩΝ
19. ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ ΕΝΕΤΩΝ
22. ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΠΛΟΥΣΙΩΝ
23. ΚΟΜΗΣ..ΨΑΡΑΣ ΣΦΕΤΕΡΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΝΤΙΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- 4.“ΘΡΗΝΟΥΣΑ” ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΧΑΝΔΑΚΑ
- 5.ΕΞΟΡΙΣΜΕΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ ΟΠΛΩΝ
- 6.ΓΙΑ ΤΑ ΜΠΑΝΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
- 8.ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΦΡΑΓΚΩΝ
- 9.ΠΑΠΙΚΗ ΝΑΥΑΡΧΙΔΑ
- 10.ΜΕΓΑΛΕΣ ΟΙ ΝΙΚΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΤΩΝ
- 12.ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟ.. ΧΑΪ ΛΑΪΦ
- 18.ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΚΡΗΝΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΑ
- 20.ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ
- 21.ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ.. ΑΡΜΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩΝ
- 24.“ΧΑΡΑΞΕ” ΤΟ ΧΑΝΔΑΚΑ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΚΡΙΝΩΝ
- 25.ΗΛΘΕ, ΕΙΔΕ, ΑΠΗΛΘΕ ΚΑΙ ..ΚΑΡΑΤΟΜΗΘΗΚΕ
- 26.ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ
- 27.ΚΡΗΤΙΚΟ ΕΔΕΣΜΑ
- 28.ΗΧΟΣ ΜΩΡΟΤΗΤΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ
- 29.ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΣ ΟΧΛΟΣ
- 30.ΣΥΧΝΟΤΑΤΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΕΣ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

a Grimaldi Group company

ΧΡΥΣΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ

ΑΡΓΥΡΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ
ΜΕΤΑΔΟΣΗ:

ΟΛΑ ΤΑ Μ.Μ.Ε. ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

ΖΩΝΤΑΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ:
ΚΩΣΤΑΣ ΗΛΙΑΚΗΣ | ΤΖΙΝΑ ΣΤΡΑΤΑΚΗ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ